

[Paul Møller.]

sin tid kan vælge at blive beskattet som almindelig livrenteforsikret eller som pensionsforsikret.

Det næste spørgsmål, der har været rejst vedrørende kapitalpension, er, om der skulle beskattes med en ensartet procent, eller der skulle beskattes over flere år. Den ensartede procent var det ærede medlem hr. Hans Knudsen særdeles glad for og mente, det var en simpel og let beskatningsmåde. Nu er det egentlig en ganske pudsig situation, at det her i tinget netop er fra det konservative partis side, man skal plædere for skatteevneprincippet. Jeg har ellers hidtil forstået det sådan, at også socialdemokratiet var enig i, i hvert fald når det drejede sig om kapitalister, at skatteevneprincippet slet ikke var så dårligt, og skatteevneprincippet er vort forslag i hvert fald i overensstemmelse med, medens derimod den ensartede procent letter det for dem med de store indtægter, men er tungere for dem med de små indtægter. Det er den reelle forskel med hensyn til byrdefordelingen, der er mellem regeringens og vor opfattelse. En 25 pct.s afgift vil for dem, hvis indtægter er små, betyde en højere beskatning, medens den for dem, hvis indtægter er store, vil betyde en lavere beskatning, end tilfældet ville være, såfremt man beskattede på normal vis. Det har været vort synspunkt, at vi derfor skulle finde frem til en metode, der stort set svarer til det, vi har for al anden aldersforsikring, for pensionsforsikrede, for livrenteforsikrede o. lign. I den lov, der er bygget op siden 1953, har man, f. eks. når det drejede sig om annuitetsforsikringer, sagt, at man måtte stille den betingelse, at det mindst drejede sig om en 10-årig aldersforsikring. I analogi hermed har vi sagt: lad os sætte, at denne kapital skal skaffe vedkommende, der får den udbetalt som pensionist, dækning for leveudgifterne for 10 år. Det betyder, at vi kan dele kapitalen i 10 dele og beskatte den på ganske sædvanlig måde over 10 år. Hvis marginalskatten ligger under 25 pct., bliver de forsikrede mildere beskattet end efter regeringens forslag, hvortil kommer, at de har fradragsretten. Ligger marginalskatten et stykke over de 25 pct. — og fradragsretten skal man også tage hensyn til, den accepterer

regeringsforslaget ikke — bliver de hårdere beskattet.

Men det gøres nu til et kinesisk system, at man tager hensyn både til skatteevneprincippet og til den almindelige skattefradragsret og prøver at få overensstemmelse mellem disse forsikringer og pensionsforsikringer og lignende. Nu siger man, at man vil stoppe et hul, men da man ikke anvender de samme beskatningsmæssige principper for den almindelige renteforsikring og pensionsforsikring og kapitalforsikring, er jeg uhyre bange for, at der vil komme den dag, da der vil være et stort misforhold og komme stor diskussion om, hvorvidt det er rimeligt, at den pensionsforsikrede skal beskattes af hele sin pension, også den del af den, der er kapitalforbrug, medens den kapitalforsikrede kun skal engangsbeskattes. Derfor synes jeg, at flertallet skulle have været meget mere lydhørt over for vore ændringsforslag, de var slet ikke så kinesiske. Når det ærede medlem hr. Hans Knudsen vil anføre, at der i 1950-53 af den borgerlige regering blev stillet forslag om en sådan engangsbeskatning, ved han, at dette ikke er rigtigt. Den borgerlige regering stillede intet forslag om engangsbeskatning for disse kapitalforsikringer. (*Hans Knudsen*: Det sagde jeg heller ikke!). Jo, det ærede medlem sagde, at i den borgerlige regerings tid blev der fremsat et tilsvarende forslag. Det, det ærede medlem tænker på, er et helt andet forslag, som endnu ikke er kommet til anden behandling, men som vi kan drøfte, når det sker.

Med hensyn til disse ændringsforslag i øvrigt vil jeg sige, at de har den yderligere fordel, at de ikke pålægger forsikrings-selskaberne at være pantefogder. Jeg ved godt, at flertallet gik meget langt i vinter, da man gennemførte indenrigsministerens forslag om skattetilbageholdelse i løn, drikkepenge o. lign., som arbejdsgiverne ikke selv udbetaler. Her går man videre ad den vej og pålægger andre mennesker, som ikke er tjenestemænd og ikke hører til de skatteopkrævende myndigheder, at inddrage en afgift til statskassen. Jeg synes, det er forkert at blive ved med at udvide pligten for det private erhvervsliv til at assistere som skatteopkrævere eller pantefogder. Det havde vi også undgået,